

Sygn. akt VI GC 42/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: stażysta Małgorzata Florek

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: W. S. prowadzącego działalność gospodarczą po nazwą (...) W. S.

przeciwko : (...) Sp. z o. o. w Ł.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Sp. z o. o. w Ł. na rzecz

powoda W. S. prowadzącego działalność gospodarczą po nazwą (...) W. S. kwotę 132 740,00 zł (sto trzydzieści dwa tysiące siedemset czterdzieści złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 9 października 2014r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10 254,00 zł (dziesięć

tysięcy dwieście pięćdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 42/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 kwietnia 2015 r.

Pozwem w sprawie powód W. S. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) W. S. w R. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) spółka z o.o. w Ł. kwoty 132 740,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 października 2014 r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania.

Uzasadniając żądanie wskazał, że strony zawarły umowę nr (...) na wykonanie przez powoda konstrukcji drewnianej na budynek Biedronki w L.. Zgodnie z umową pozwany zobowiązał się zapłacić powodowi wynagrodzenie w dwóch transzach – pierwszą w wymiarze 20 % umówionej kwoty do dwóch dni po podpisaniu umowy oraz drugą w wymiarze 80 % umówionej kwoty w terminie 14 dni po zgłoszeniu przez powoda wiązarów, jednak nie później niż w dniu ich odbioru – dostarczenia na plac budowy. Powód wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...) z dnia 24 września 2014 r. na kwotę 132.740,00 zł z terminem płatności do dnia 8 października 2014 r., jednakże kwota ta nie została przez pozwanego uregulowana.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania. W uzasadnieniu podał, że z materiału dowodowego załączonego do pozwu nie wynika by kwota dochodzona pozwem była powodowi należną. Przyznał, że

zapłacił na rzecz powoda zaliczkę na poczet wykonania umowy, jednakże wskazał, że reszta wynagrodzenia miała zostać uregulowana w terminie 14 dni po zgłoszeniu przez powoda wiązarów, jednak nie później niż w dniu ich odbioru – tymczasem w ocenie pozwanego - powód nie wykazał kiedy dokonał zgłoszenia wiązarów będących przedmiotem umowy, ani też kiedy dostarczył je na plac budowy, a od tej daty zaczynał biec termin w ciągu którego pozwany byłby zobowiązany do uiszczenia zapłaty na rzecz powoda. Nadto podał, że powód nie przedstawił żadnych dokumentów, które potwierdzałyby, że wykonał na rzecz pozwanego usługi za które dochodzi zapłaty w sprawie czy oraz że pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do wykonanych przez powoda usług, które to zastrzeżenia mogłyby wpływać na ich wartość.

W ustosunkowaniu się do powyższego strona powodowa wskazała, iż należycie wywiązała się z umowy stron. Powód wyjaśnił, że odbiór wiązarów został dokonany w dniu 26 września 2014 r., co zostało potwierdzone podpisem kierownika budowy złożonym na dokumencie specyfikacji wiązarów w rubryce „uwagi”. Brak było przy tym jakichkolwiek zastrzeżeń pozwanego co do wykonania usług przez powoda i ich jakości. Pozwany nigdy nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń co do wykonania wiązarów zgodnie z umową. Nadto wskazał, że otrzymał od pozwanego potwierdzenie salda na dzień 31 grudnia 2014 r., w którym to strona pozwana określa zadłużenie względem powoda na kwotę 132.740,00 zł, która to kwota stanowi wynagrodzenie za wykonanie umowy.

W dalszym toku sprawy strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pomiędzy powodem W. S. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) W. S. w R., a pozwaną spółką (...) spółka z o.o. w Ł. została zawarta umowa nr (...) na wykonanie konstrukcji drewnianej na budynek Biedronki w L.. Zgodnie z § 1 umowy powód zobowiązał się sporządzić dokumentację konstrukcyjną według danych wyjściowych uzgodnionych z inwestorem oraz wykonać na jej podstawie konstrukcję więźby dachowej na budynek Biedronki w L.. Dźwigary miały zostać wykonane przez powoda według rysunków konstrukcyjnych stanowiących załącznik do umowy. Powód zobowiązał się do wykonania konstrukcji więźby dachowej na budynek, transportu konstrukcji na plac budowy w L. oraz jej montażu (§ 1 pkt 3). W § 5 umowy strony ustaliły, że za wykonanie całości prac będących przedmiotem umowy, w tym za dokumentację projektową, pozwany zapłaci powodowi wynagrodzenie w wysokości 148.000,00 zł netto (182.040,00 zł brutto). Wynagrodzenie miało zostać zapłacone w dwóch częściach – do dwóch dni po podpisaniu umowy pozwany miał wpłacić 20 % kwoty, natomiast pozostałą część należności w wymiarze 80 % w terminie 14 dni po zgłoszeniu przez powoda wiązarów, jednak nie później w dniu ich odbioru – dostarczenia na plac budowy. Miejszem odbioru był plac budowy w L. (§8 umowy). Pozwany wpłacił na rzecz powoda zaliczkę w kwocie 37 000 zł.

(dowód : umowa nr (...) k- 8-9)

Powód wykonał dokumentację konstrukcyjną, a następnie samą konstrukcję drewnianą więźby dachowej. Transport konstrukcji na miejsce umówione przez strony odbył się we wrześniu 2014 r. w czterech etapach (czterech dniach). Kierownik budowy J. C. potwierdził jej odbiór składając swój podpis na dokumencie dotyczącym specyfikacji wiązarów. Konstrukcja została zamontowana przy współudziale strony pozwanej. Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do zakresu wykonania przez powoda umowy, jakości konstrukcji czy jakości wykonanych przez powoda prac. Budynek na którym powód wykonywał prace został oddany do użytkowania.

(dowód : zeznania świadka G. B. (złożone na rozprawie dnia 30.03.2015 r. – k. 98-99), zeznania świadka M. S. (złożone na rozprawie dnia 30.03.2015 r. – k. 98-99), wydruk z internetu w zakresie zdjęć obrazujących poszczególne etapy prac budowy ramy (k. 94-97), zeznania powoda W. S. (złożone na rozprawie dnia 27 kwietnia 2015 r. – k. 115-116,), dokumentacja dot. projektu wiązarów dotyczący specyfikacji wiązarów (k. 12-13)

W dniu 24 września 2014 r. powód wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 132.740,00 zł z terminem płatności w dniu 8 października 2014 r. W dacie 8 października 2014r. wiązary były już dostarczone pozwanemu.

Pismem z dnia 29 października 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty należności objętych ww. fakturą. Wezwanie to ponowił w dnia 27 listopada 2014r.

Pozwany przesłał powodowi potwierdzenie salda na dzień 31 grudnia 2014r. We wskazanym dokumencie określono zobowiązania pozwanego względem powoda na kwotę 132.740,00 zł wskazując, że ich źródłem jest faktura VAT nr (...) z dnia 24 września 2011 r. Wskazany dokument został podpisany przez prezesa zarządu pozwanej spółki uprawnionego do samodzielnej reprezentacji.

(dowód : faktura VAT nr (...) (k. 14), wezwanie do zapłaty z dnia 29.10.2014 r. (k. 15), wezwanie do zapłaty z dnia 27.11.2014 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru (k. 16), potwierdzenie salda (k. 60), odpis aktualny z KRS pozwanego (k. 43-46)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów powołanych w toku ustaleń faktycznych w zakresie odzwierciedlonym w tych ustaleniach, uznając dowody te za wiarygodne jako tworzące spójną i logiczną całość. W toku sprawy strony zresztą nie kwestionowały ani treści dokumentów i wydruków internetowych, ani faktu, iż odzwierciedlają one rzeczywisty stan rzeczy. Sąd ocenił je jako rzetelne i pozostające w zbieżności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, analogicznie jak zeznania świadków G. B. i M. S. oraz powoda W. S..

Wskazać zresztą należy, iż pozwany już w toku toczącego się postępowania uznał należność wynikającą z faktury nr (...) r. na kwotę objętą żądaniem pozwu, tj. w wysokości 132 740,00 zł zwracając się do powoda o uzgodnienie salda, który to dokument został podpisany przez Prezesa zarządu – uprawnionego zgodnie KRS do samodzielnej reprezentacji.

Sąd zważył co następuje:

Poza sporem w niniejszej sprawie było zawarcie przez strony umowy na wykonanie konstrukcji drewnianej na budynek Biedronki w L., przedmiot umowy oraz ustalona w umowie wysokość wynagrodzenia należnego powodowi za wykonanie wskazanych w umowie robót.

Zarzuty pozwanego koncentrowały się wokół tezy, iż powód nie wykazał aby wykonał umowę - nie wskazał kiedy dokonał zgłoszenia wiaźarów będących przedmiotem umowy, ani kiedy dostarczył je na plac budowy.

Sąd Okręgowy uwzględnił stanowisko strony powodowej dochodząc do wniosku, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dowodów z dokumentów, a nadto zeznań świadków i powoda w sposób jednoznaczny wykazał, że łącząca strony umowa została przez powoda wykonana, zamówione wiaźary zostały na teren budowy dostarczone – odebrane, co otwierało powodowi termin do żądania ustalonego wynagrodzenia, którego zresztą zasadność w zakresie kwoty objętej żądaniem pozwu została przez pozwanego potwierdzona w dokumencie – potwierdzenie salda. Wbrew natomiast twierdzeniom sprzeciwu to nie powód był obowiązany do wykazania, czy pozwany zgłaszał czy też nie jakieś zastrzeżenia co do wykonanych przez powoda usług, które mogłyby mieć wpływ na ich wartość. Jeżeli pozwany chciał z niniejszego wywodzić skutek prawny to winien w tym zakresie wykazać inicjatywę dowodową i sprecyzować stanowisko procesowe oparte na konkretnej wskazanej i wykazanej podstawie materialno –prawnej.

Zgodnie z treścią § 5 umowy stron, część wynagrodzenia co do której powód dochodzi zapłaty w przedmiotowej sprawie miała być płatna w terminie 14 dni po zgłoszeniu przez powoda wiaźarów, jednakże nie później niż w dniu ich odbioru – dostarczeniu na plac budowy. Dostarczenie konstrukcji miało miejsce we wrześniu 2014 r., faktura obejmująca żądaną kwotę wskazywała termin zapłaty na dzień 8 października 2014 r., a więc nawet późniejszy niż wynikający z umowy.

Powyższe skutkowało uwzględnieniem powództwa i zasądzeniem wynagrodzenia należnego powodowi, a wynikającego z faktury VAT o nr (...) z dnia 24 września 2014 r. na zasadzie art. 627 k.c. oraz art. 481 k.c. o czym orzeczono w pkt I sentencji orzeczenia.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sprawy w myśl art. 98 § 1 i 3 k.p.c. na które to koszty złożyły się opłata od pozwu w wysokości 6637 zł i koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3617 zł (pkt II).